

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/194/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9015010020
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašíková PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:9015010020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovcej a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci žalobcu: H.. X. Q., bytom S. X, I. I., zastúpeného advokátom: Mgr. Karol Vlasák, Jilemnického 2, Trenčín, proti žalovanému: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, 6, 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. spisu: INF/16/2015-M_OKSV, č. záznamu 5095/2015 zo dňa 29.01.2015 takto:

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. INF/16/2015-M_OKSV zo dňa 29.01.2015, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. 2014/241866 zo dňa 27.11.2014 z r u š u j e podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave priznáva žalobcovi právo na náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobca sa žiadosťou podanou na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín (ďalej len „úrad“) dňa 24.11.2014 domáhal ako zákonný zástupca maloletého syna O. X. Q., sprístupnenia kópie spisu, ktorý vedie úrad ako kolízny opatrovník ustanovený jeho maloletému synovi.

2. Vo veci úpravy práv a povinností k mal. O. X. Q. je na Okresnom súde v Trenčíne vedené konanie pod sp.zn. 32P/171/2009, ktoré konanie bolo spojené s návrhom otca na zmenu úpravy styku sp. zn. 30P/174/2011 na spoločné konanie uznesením Okresného súdu v Trenčíne a ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 32P/171/2009. Na Okresnom súde v Trenčíne je vedené konanie aj konanie vo veci zmeny zverenia pod č.k. 30P/332/2012.

3. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/171/2009-6 zo dňa 3.6.2009 v konaní o úpravu práv a povinností k mal. O. Q. a uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/174/2011-30 zo dňa 1.6.2011 v konaní o úpravu styku bol Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ustanovený za kolízneho opatrovníka pre mal. O. Q. na zastupovanie v súdnych konaniach.

4. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. 2014/241866 zo dňa 27.11.2014 nebolo vyhovievané žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácie podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám. Rozhodnutie odôvodnil tým, že SPODaSK vykonáva úkony, ktoré súvisia s rozhodovacou činnosťou súdu a tieto informácie sa v zmysle ustanovenia § 11 ods.

1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám nespístupujú. Rodičia dieťaťa ako účastníci súdneho konania môžu využiť právo nazerať do spisu vedenom na príslušnom súde, ktorý vedie konanie.

5. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR rozhodnutím č. INF/16/2015-M_OKSV, číslo záznamu: 5095/2015 zo dňa 29.1.2015 tak, že rozhodnutie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín potvrdilo a odvolanie žalobcu bolo zamietnuté s odôvodnením, že žalovaný sa stotožnil s napadnutým prvostupňovým rozhodnutím.

II.

6. Žalobca sa podanou žalobou, doručenou Najvyššiemu súdu SR dňa 18.3.2015 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 6.8.2015, domáhal preskúmania zákonnosti postupu a napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

7. V žalobe uviedol, že žiadosťou zo dňa 24.11.2014 požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín o sprístupnenie spisu jeho maloletého syna, ktorý vedie úrad titulom výkonu funkcie kolízneho opatrovníka ustanoveného súdom. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín napadnutým rozhodnutím zo dňa 27.11.2014 jeho žiadosti o poskytnutie požadovanej informácie nevyhovel a žalovaný na základe podaného odvolania napadnuté rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Má za to, že napadnutými rozhodnutiami bol ukrátený na svojich právach z dôvodu nezákonného postupu žalovaného pri rozhodovaní o sprístupnení ním požadovaných informácií zo spisu.

8. Uviedol, že prístupu k spisu jeho mal. syna sa domáhal s poukazom na ust. čl. 26 Ústavy SR a čl. 41 Charty základných práv Európskej únie.

9. Zastáva názor, že podľa ust. § 11 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám ako dôvod na nespístupnenie predmetného spisu nie je v súlade so zákonom, nakoľko za informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu možno považovať informácie nachádzajúce sa v súdnom spise a tieto sú účastníkom konania v zmysle ust. § 44 ods. 1 O.s.p. prístupné. Preto nemohol byť na strane úradu dôvod neumožniť mu prístup k spisu v rámci jeho konania ani obava, že by sa žalobca mohol dozvedieť nejaké iné informácie než na aké má ako otec a zákonný zástupca mal. syna právo. Aj v zmysle ust. § 23 ods. 1 správneho poriadku má ako účastník správneho konania nárok na sprístupnenie celého spisu.

10. Podľa jeho názoru dôvod nevyhovenia jeho žiadosti s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z.z. nie je daný, pretože nepožadoval informácie, ktoré by sa týkali rozhodovacej činnosti súdu a ani iné informácie uvedené v citovanom ustanovení zákona. Zdôraznil, že v predmetnej veci išlo o konanie kolízneho opatrovníka pri zastupovaní maloletého vo veci úpravy práv a povinností v súvislosti so starostlivosťou o maloleté dieťa, ktorého je zákonným zástupcom.

III.

11. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.09.2015 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že úrady práce, sociálnych vecí a rodiny sú orgány, ktoré na základe ust. § 73 ods. 2 písm. e) bod 8 zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele (ďalej len „zákon č. 305/2005 Z.z.“) vedú spisovú dokumentáciu dieťaťa, plnoletej fyzickej osoby a rodiny, pre ktoré vykonávajú opatrenie podľa tohto zákona a evidenciu spisových dokumentácií. V spisovej dokumentácii dieťaťa sa nachádzajú údaje a informácie o maloletom dieťati a o jeho rodine, a to nielen o jednom z jeho rodičov, ale aj informácie o druhom rodičovi, prípadne o ďalších príbuzných dieťaťa, ktoré sú relevantné pre konajúceho sudcu pri jeho rozhodovacej činnosti v rámci prebiehajúceho súdneho konania týkajúceho sa úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu.

12. Uviedol, že na základe internej normy Ústredia č. IN 014/2012 úrad, ktorý je v postavení kolízneho opatrovníka dieťaťa, nespístupní v čase vykonávania funkcie kolízneho opatrovníka informácie zo spisovej dokumentácie dieťaťa účastníkom konkrétneho súdneho konania, ani ich právnym zástupcom, ani ďalším fyzickým osobám z dôvodu, že orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vykonáva z pozície kolízneho opatrovníka dieťaťa úkony súvisiace s rozhodovacou činnosťou súdu.

13. Podľa žalovaného práve v čase prebiehajúceho súdneho konania o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, spisová dokumentácia týkajúca sa maloletého dieťaťa vedená úradom práce ako kolíznym opatrovníkom tohto maloletého dieťaťa v rámci neukončeného súdneho konania priamo súvisí s rozhodovacou činnosťou súdu, nakoľko informácie z nej sú tiež jedným z podkladov pre vydanie súdneho rozhodnutia.

14. Poukázal, že rodič napriek tomu, že je zákonným zástupcom maloletého dieťaťa, v prípadoch, pri ktorých by pri zastupovaní mohlo dôjsť k rozporu záujmov buď medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom, alebo medzi rodičom a maloletým dieťaťom, nemôže dieťa zastupovať. Pre tento účel slúži inštitút kolízneho opatrovníka, ktorým je príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Kolízny opatrovník je zástupcom maloletého dieťaťa v rámci prebiehajúceho súdneho konania a ktorý v prvom rade chráni záujmy a práva tohto maloletého dieťaťa. Súčasne žalovaný poukázal aj na ust. § 9 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, podľa ktorého informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby.

IV.

15. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Vec rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 S.s.p..

16. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 S.s.p. súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) S.s.p. rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

18. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V.

19. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa

fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.'&ucin-k-dni='13. 4.2015'> a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

23. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. spisu: INF/16/2015-M_OKSV, číslo záznamu: 5095/2015 zo dňa 29.1.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu, práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. 2014/241866 zo dňa 27.11.2014, ktorým nebolo vyhovieť žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií týkajúcich sa spisovej dokumentácie mal. syna žalobcu.

24. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal súd nesporne za preukázané, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín bol ustanovený za opatrovníka mal. O. X. Q., synovi žalobcu, vo veci úpravy práv a povinností k maloletému sp. zn. 32P/171/2009 a vo veci úpravy styku sp. zn. 30P/174/2011, vedených na Okresnom súde v Trenčíne. Žalobca požiadal o kópiu spisového materiálu vo veci úpravy styku s maloletým synom a úpravy práv a povinností k maloletému, ale prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 27.11.2014 jeho žiadosti nevyhoviel a po podaní odvolania žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Oba správne orgány zaujali vo veci právny názor, že žiadosti o sprístupnenie informácií nemožno z dôvodov uvedených v § 11 ods. 1 písm. d) zákona vyhovieť.

25. Rozsah a podmienky prístupu k informáciám zaručené Ústavou SR upravuje ZSI, podľa ktorého má každý právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii, pričom informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje. Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. Všetky zákonom ustanovené obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia (§ 12 cit. zák.). Tak ako ústavné právo každého vyhľadávať a šíriť informácie, aj ústavná povinnosť orgánov verejnej moci poskytovať každému informácie o svojej činnosti môžu byť obmedzené len zákonom, ak ide o opatrenie v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 236/06 <.).

26. Pokiaľ povinná osoba má podľa ZSI na výber informáciu nesprístupniť alebo jej sprístupnenie iba obmedziť, je povinná zvážiť, do akej miery, úplne či čiastočne, je nevyhnutné brániť osobe oprávnenej požadovanú informáciu dostať. Má pritom zvážiť možné ohrozenie právneho postavenia iných osôb, verejného poriadku a bezpečnosti a po zvážení všetkých okolností sa rozhodnúť pre jednu zo zákonom ponúkaných možností.

27. Ustanovenia ZSI nie je možné vykladať spôsobom nezohľadňujúcim práva verejnosti Slovenskej republiky na informácie. Takýto výklad zákona by bol neústavný a v rozpore s úmyslom zákonodarcu zákonom upraviť podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

28. Krajský súd po preskúmaní dospel k záveru, že právny názor správnych orgánov nie je v súlade so zákonom. Zákonodarca v zákone č. 211/2000 Z. z. <. podrobne upravuje právo na prístup k informáciám, ktoré majú k dispozícii orgány verejnej moci a iné verejné inštitúcie a je vykonaním základného práva na informácie. Zmyslom informovanosti občanov o verejnej moci je pre túto moc samu esenciálnou spätnou väzbou, kvalitatívnym faktorom a zároveň aj poistkou proti jej zneužitiu. Ďalším nepopierateľným

významom subjektívneho, a tým aj vynútitel'ného práva na informácie je jeho funkcia kontrolná vo vzťahu k fungovaniu verejnej moci. Dostatočne rozsiahly, jednoduchý a rýchly prístup k informáciám má tiež priaznivý vplyv na dôveru občanov v demokratické inštitúcie a na ich ochotu podieľať sa na verejnom živote. Situácie, kedy samotné získavanie podkladových informácií robí občanom problémy, sú pre nich demotivujúce, pretože tým nadobúdajú pocit nemožnosti účinne ovplyvniť správu vecí verejných. Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky (čl. 26), Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Výkladom ústavného práva na prístup k informáciám sa zaoberá aj judikatúra ústavného súdu, napr. nález sp. zn. I. ÚS 236/06 <. zo dňa 28. júna 2007 a pod., ako aj judikatúra najvyššieho súdu, napr. sp. zn. 6SŽi/5/2011 z 25. apríla 2012 a pod. (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8SŽi/16/2013).

29. Nesprístupnenie informácií bolo žalovaným zdôvodnené ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona, ale tento dôvod nie je daný, pretože za informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu možno považovať informácie nachádzajúce sa v súdnom spise a tieto boli účastníkom konania v zmysle § 44 ods. 1 <. O.s.p. prístupné. Taktiež v správnom konaní v zmysle ust. § 23 ods. 1 <. správneho poriadku má účastník sprístupnený celý administratívny spis. Žalobca bol priamo účastníkom konania o zverení dieťaťa ako otec a z toho dôvodu mu žalovaný nemôže odmietnuť sprístupniť informácie o obsahu spisu, ktorý sa týka jeho dieťaťa.

30. Podľa názoru súdu zverejnením kópie spisu žalobcovi nemôže byť dotknutá rozhodovacia činnosť súdu, nakoľko žalobca ako účastník konania je pred súdom oprávnený predniesť svoje návrhy a dôkazy, pričom môže čerpať aj zo spisu kolízneho opatrovníka a je vecou konajúceho súdu, ako prednesené návrhy a predložené dôkazy vyhodnotí. Žalovaný a aj správny orgán prvého stupňa mal v danom prípade zohľadniť, že sa žalobca domáhal informácií z konania, ktoré sa priamo týka jeho osoby a jeho dieťaťa. Aj podľa názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v rozsudku sp. zn. 8SŽi/16/2013 zo dňa 20.03.2014, v preskúmvanej veci nešlo o súdne konanie, ale o konanie kolízneho opatrovníka pri zastupovaní maloletého vo veci úpravy práv a povinností vo veci starostlivosti o maloletého. Právoplatné skončenie predmetného súdneho konania týkajúce sa maloletého nie je preto v preskúmvanej veci podstatnou skutočnosťou, ktorá by mohla mať za následok nesprístupnenie požadovaného spisu kolízneho opatrovníka žalobcovi.

31. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal, že požadovaný spis nebolo možné žalobcovi sprístupniť aj s poukazom na ust. § 9 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Súd sa s touto jeho námietkou nestotožnil. Uvedený právny názor žalovaného nie je v súlade so zákonom, pretože dôvod v zmysle ust. § 9 ods. 1 zákona nie je daný. Požadované informácie sa týkali výlučne spisu vo veci starostlivosti o maloletého syna, ktorý je synom žalobcu a matky dieťaťa, preto nemožno predpokladať, že niektoré informácie o osobnosti a súkromí účastníkov tohto konania by žalobcovi neboli známe a ich poskytnutím žalobcovi by bolo porušené ust. § 9 ods. 1 zákona. Žalobca ako otec maloletého je aj jeho zákonným zástupcom, a preto správny orgán nemusel žiadať dotknutú osobu o súhlas so sprístupnením informácie a teda dôvody uvedené v ust. § 9 ods. 1 zákona na odmietnutie sprístupnenia informácie z dôvodov uvedených v ust. § 9 ods. 1 zákona splnené neboli.

32. Z uvedených dôvodov dospel Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci k záveru, že napadnuté i prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a vec vrátiť prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný právnym názorom vysloveným súdom v tomto rozsudku (§ 191 ods. <.6 S.s.p.).

33. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 S.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 175 ods. 2 S.s.p.).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 S.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 S.s.p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 S.s.p. zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Proti výroku o zamietnutí návrhu na priznanie odkladného účinku žaloby nemožno v zmysle § 439 ods. 2 písm. e) S.s.p. podať kasačnú sťažnosť.